Numer 52. „ROLNIK“ 20. grudnia 1907.

WIADOMOŚCI URZĘDOWE

C. K. GALICYJSKIEGO TOWARZYSTWA GOSPODARSKIEGO.

Z KOMITETU.

A) Ogłoszenia i odezwy.

I. zwyczajne posiedzenie Komitetu w roku 1908. odbędzie się dnia 14. stycznia o godz. 4. po południu, a więc dopiero w drugi wtorek miesiąca ze względu że na wtorek pierwszy przypada ruskie święto Bożego Narodzenia.

KONKURS

L. 6502 (powtórzenie)

na posadę inspektora ogrodnictwa przy Komitecie c. k. galicyjskiego Towarzystwa gospodarskiego.

W myśl uchwały Komitetu z dnia 5. listopada 1907. rozpisuje się niniejszem Konkurs na posadę inspektora ogrodnictwa na warunkach następujących:

a) płaca roczna początkowo 3.000 K.

b) zwrot kosztów podróży,

c) dyety w czasie podróży po 10 K. za dobę.

Kandydaci zechcą podania swe zaopatrzone w curriculum vitae, wraz z odpisami metryki urodzin, świadectw z obytych nauk i praktyki wnieść pod koniec grudnia br. do Biura Komitetu (we Lwowie ul. Karola Ludwika l. 3.).

Komitet c. k. galicyjskiego Towarzystwa gospodarskiego:

Prezes: *St. Brykczyński m. p.*

Za Sekretarza: *Dr. cam. August Rodakiewicz m. p.*

Wszelkie pisma w sprawie sprzedaży materyału rzeźnego, a względnie zakupna bydła chudego na opasy nadsyłać należy do **Agencyi bydła przy Komitecie** c. k. galicyjskiego Towarzystwa gospodarskiego (ul. Karola Ludwika l. 3).

B) Ze spraw bieżących.

Z Komisyi dla organizacyi handlu materyałem rzeźnym.

Kierownik Agencyi przy Komitecie p. Bohosiewicz Maryan podążył z Krakowa do Wiednia celem poznania położenia targu.

Dnia 16. bm. zabierał głos w sprawie Agencyi ref. Dr. cam. August Rodakiewicz na Walnem zebraniu Oddziału w Sokalu.

Na podstawie opinii Rad Oddziałów przedstawiono c. k. Namiestnictwu na **zarządców przymusowych** większych posiadłości rolnych: Kazimierza Charzewskiego z Postołówki dla c. k. Sądu powiatowego w Kopyczyńcach; Mieczysława Mieśniakiewicza z Winiatyniec dla c. k. Sądu pow. w Zaleszczykach; Romana Kozakiewicza z Uścieczka dla c. k. Sądu pow. w Tłustem.

L. 2353/1.

OPINIA

c. k. galic. Towarzystwa gospodarskiego w sprawie wydania rozporządzeń wykonawczych do ustawy o proweniencyi chmielu z d. 17. marca 1907 (Dz. u. p. Nr. 102).

Według rocznika statystycznego, wydanego przez c. k. Ministerstwo rolnictwa za rok 1906, zajmuje Galicya między pięcioma, chmiel produkującymi krajami Monarchii miejsce drugie po Królestwie czeskiem tak pod względem obszaru uprawianego (3169 ha), jak pod względem rocznej produkcyi (15033 q). Ponieważ jakość naszego produktu w handlu światowym na równi bywa cenioną z produktem czeskim, co niewątpliwie zawdzięczamy współdziałaniu specyficznych warunków, zależeć nam musi na wprowadzeniu i właściwem zastosowaniu odpowiednich przepisów, które produkcyi tej zapewnić mogą odpowiednią ochronę i pomyślny rozwój. Jeżeli ustawa z 17. marca ma w istocie położyć tamę nielojalnej konkurencyi, jaka w handel tym produktem tak przemożnie wtargnęła, musimy przedewszystkiem nie bez ubolewania zaznaczyć, że ustawa pomieniona przewiduje jedynie fakultatywny obowiązek do oznaczania pochodzenia chmielu zamiast obligatoryjnego, jak sobie tego życzyli producenci na ankiecie w r. 1903 i za czem przemawiał również sprawozdawca komisyi ekonomicznej w Izbie. Nie ulega bowiem wątpliwości, że tylko w tym razie danąby była możność stanowczego założenia drogi tak w kraju, jak i za granicą różnorodnym zakusom spekulacyi i do utrwalenia stanowiska na targach chmielu szlachetnego i co zatem idzie, wzmożenia produkcyi w najlepszych gatunkach. Ponieważ c. k. Rząd już od r. 1899 nosi się z myślą jednolitego unormowania ochrony przed nadużyciami w dziedzinie współzawodnictwa na wzór cesarstwa niemieckiego i myśl ta znalazła ponownie wyraz w uwagach dołączonych do przedłożenia rządowego obecnie obowiązującej ustawy, uważamy za wskazane popierać jak najusilniej i przy tej sposobności wprowadzenie obligatoryjnego obowiązku do oznaczania miejsca pochodzenia chmielu, jako wniosek „de lege ferenda“.

Urzeczywistnienie tego wniosku ma zresztą już o tyle utorowaną drogę, że projekt ustawy o współzawodnictwie nielojalnem, opracowanej na podstawie zebranego materyału zawiera w 2-gim rozdziale zasady, w myśl których wydać się mają w drodze rozporządzenia przepisy o obligatoryjnem oznaczaniu miejsca pochodzenia niektórych towarów. Jeżeli następnie w związku z tą ustawą uzyska moc prawną § 520. projektu nowej ustawy karnej, pociągający do odpowiedzialności każdego, który publicznie i świadomie poleca towary, celem podniesienia ich zbytu, przez nieprawdziwe, na wprowadzenie w błąd obliczone szczegóły, dotyczące własności towar kwalifikujących, jeżeli wreszcie zamierzona rewizya powszechnego kodeksu cy-

wilnego nałoży obowiązek odszkodowania w myśl § 826 powszechnej ustawy cywilnej niemieckiej na każdego, „który rozmyślnie wyrządza drugiemu szkodę w sposób niezgodny z dobrymi obyczajami“ — daną będzie dostateczna rękojmia, że handel rzetelny znajdzie przynależną opiekę w sądownictwie i nie będzie narażonym na bezkarne po dziś dzień manipulacye spekulacyjne. Ze zmiany w tym kierunku skorzystają w pierwszym rzędzie producenci chmielu, mając zapewniony trwały i zdrowy rozwój handlowy.

Ponieważ jednak w myśl obowiązującej ustawy pogodzić się na razie musimy z fakultatywnym obowiązkiem oznaczania miejsca pochodzenia chmielu, winniśmy dążyć do zabezpieczenia sobie w ramach ustawy tych warunków, które produkcyi chmielowej zapewnić zdołają najdalej sięgającą ochronę prawną.

Jeżeli tedy w tej mierze weźmiemy na uwagę przedewszystkiem nasz wywóz do Niemiec, to nie ulega wątpliwości, że chmiel nasz wywieziony jak dotąd tak i w przyszłości narażonym będzie na łup spekulacyi. Szlachetny chmiel galicyjski uchodził będzie na targach za czeski, a wszelki inny, nawet najniepodatniejszy i nie nadający się do sygnowania za galicyjski. To więc niekorzystne położenie chmielu naszego, zapierając mu drogę do zyskania sobie w handlu światowym odpowiedniej marki standartowej dałoby się jedynie złagodzić przez zawarcie osobnej umowy między naszą monarchią a cesarstwem niemieckiem którąby zapewniła wzajemność ochrony prawnej co do oznaczania miejsca pochodzenia chmielu. Osobna umowa jest zaś z tego powodu konieczną, ponieważ ani Austrya ani Niemcy nie przystąpiły do międzynarodowej konwencyi podpisanej w Madrycie 14. kwietnia 1891. r., która zabrania fałszywego oznaczania pochodzenia towarów. Gdyby obowiązująca ustawa poszła była w kierunku obligatoryjnym, brak pomienionej wzajemności nie dałby się odczuć naszej produkcyi ze względu, że konsument niemiecki miałby możność żądania z reguły uwierzytelnionego poświadczenia co do miejsca pochodzenia chmielu.

Leży niewątpliwie w obopólnym interesie tak producentów jak i konsumentów, aby granice tej możności rozszerzyć tak, iżby notorycznie tylko chmiel jakości drugorzędnej, jak również gatunki mięszane puszczano w handel bez uwierzytelnionego dowodu pochodzenia.

Cel ten zdołamy osiągnąć przez ziszczenie następujących warunków:

1) Jeżeli oznaczenie pochodzenia chmielu w ten sposób nastąpi, że w każdym poszczególnym wypadku uwydatniony zostanie *chmielnik,* z którego produkt pochodzi. Takie ścisłe indywidualizowanie jest koniecznem ze względu na obecny stan tej kultury, który nie dozwala na tworzenie w naszym kraju jednolitych obszarów produkcyjnych. Ten sposób oznaczania umożebnia zresztą ścisłą kontrolę produkcyi tak pod względem jakości jak pod względem ilości. Chmielu zaś mięszanego nie ma się zaopatrywać w poświadczenia pochodzenia z przyczyn powyżej naprowadzonych.

2) Jeżeli następnie do oznaczania chmielu utworzona zostanie osobna hala we Lwowie, pozostająca pod opieką stałej komisyi dla uprawy i handlu chmielem, wybranej z łona Komitetu c. k. galic. Towarzystwa gospodarskiego. Do współdziałania w pracach tej komisyi powołać należy również przedstawicieli utworzyć się mającego związku producentów chmielu. Tak statut jak i regulamin tej hali zawierać winny jednolite przepisy co do wszystkich kwestyi technicznych tak, aby uwierzytelnienie następywało na podstawie niewątpliwych danych i aby wykluczonem było wszelkie rozmyślne a dotychczas praktykowane przez spekulantów osłanianie pochodzenia. Hala ta popierana finansowo ze strony państwa i kraju i wyposażona w prawo reekspedycyi jak niemniej prawo publikacyi z urzędu wszystkich wyroków sądowych wydanych na podstawie § 9. ustawy, obejmować ma cały obszar działalności c. k. galic. Towarzystwa gospodarskiego.

3) Jeżeli c. k. Rząd nie skorzysta ze swobody, przyznanej § 7 ustawy, gdyż inaczej nastąpi co najmniej znaczne opóźnienie w uzdrowieniu stosunków handlowych, do którego przecież w zasadzie ustawa zdąża. Jeżeli § 16 ustany niemieckiej z roku 1894 dotyczącej oznaczania towarów zezwala istotnie na używanie nazw rodzajowych, to analogia ta nie może być uznaną za argument, gdyż nawet nieobyty z handlem bez trudności zrozumie, że „kiełbaski frankfurtskie“ lub „musztardę kremską“ odróżnić należy zasadniczo od szyszek chmielowych.

4) Jeżeli obligatoryjne oznaczanie chmielu wyprodukowanego za granicą, a dowiezionego w kraje koronne, poruczonem zostanie wyłącznie urzędom cłowym z pominięciem hal cechowniczych.

W przeświadczeniu, że Wysokie c. k. Ministerstwo rolnictwa uwzględnić raczy powyż określone zasady przy wydaniu rozporządzeń wykonawczych do ustawy z d. 17. marca b. r., zaznaczamy wreszcie, że założenie we Lwowie giełdy dla produktów rolniczych odpowiednio zorganizowanej, t. zn. pozostającej nietylko pod wpływem handlarzy ale także i producentów jest bardzo wskazanem i odpowie odczuwanej istotnie potrzebie naszego obrotu krajowego.

Komitet c. k. galicyjskiego Towarzystwa gospodarskiego.

Prezes: *St. Brykczyński m. p.*

Za sekretarza: *Dr. cam. Aug. Rodakiewicz m. p.*

Ogłoszenia i rozporządzenia władz.

L. 22.366/pr.

Obwieszczenie dla wychodźców, powracających z Ameryki.

C. k. Namiestnictwo zawiadamia, że powracający z wychodźctwa robotnicy mogą w ilości 4.000 do 5.000 osób znaleść z wiosną 1908 roku stałe zatrudnienie przez całoroczny sezon budowlany przy niżej poszczególnionych robotach regulacyjnych na rzekach galicyjskich, w zarządzie c. k. Administracyi Państwa wykonywanych.

Będą to roboty ziemne, faszynowe i kamienne, tak za dziennem wynagrodzeniem jakoteż w akordzie wynagradzane.

Wynagrodzenie dzienne będzie wynosiło 1 K. 20 hal. do 2 K. w miarę jakości roboty i wydatności pracy robotnika, a w wyjątkowych wypadkach także więcej; w akordzie może zaś pilny robotnik zarobić po 3 K. dziennie i więcej.

Przybliżone zapotrzebowanie robotników będzie następujące:

1. w obrębie c. k. Kierownictwa regulacyi Wisły w Krakowie około 600 robotników,
w obrębie Ekspozytur tego c. k. Kierownictwa w Szczucinie i Tarnobrzegu po 100 robotników;

2. w obrębie c. k. Kierownictwa budowy regulacyi Soły w Żywcu 150 robotników;

3. w obrębie c. k. Kierownictwa budowy regulacyi Skawy w Wadowicach 200 robotników;

4. w obrębie c. k. Kierownictwa budowy regulacyi Raby w Bochni 200 robotników;

5. w obrębie c. k. Kierownictwa budowy regulacyi Dunajca i Popradu w Nowym Sączu 400 — 500 robotników.

6. w obrębie Ekspozytury c. k. Kierownictwa regulacyi Dunajca w Tarnowie 200 robotników;

7. w obrębie c. k. Kierownictwa budowy regulacyi Wisłoki w Dębicy 250 robotników;

8. w obrębie c. k. Kierownictwa budowy regulacyi Wisłoka w Rzeszowie 250 robotników;

9. przy regulacyi Mleczki w obrębie powyższego Kierownictwa 250 robotników;

10. w obrębie c. k. Kierownictwa regulacyi Sanu i Wiaru w Przemyślu 600 robotników;

11. w obrębie Ekspozytury c. k. Kierownictwa budowy regulacyi Sanu w Dynowie 100 robotników;

12. w obrębie Ekspozytury c. k. Kierownictwa budowy regnlacyi Sanu w Nisku na Sanie i Tanwi około 100 robotników;

13. w obrębie c. k. Kierownictwa budowy regulacyi Sryja w Stryju 200 robotników;

14. w obrębie c. k. Kierownictwa budowy regulacyi Świcy w Bolechowie 150 robotników;

15. w obrębie c. k. Kierownictwa budowy regulacyi Bystrzyc w Stanisławowie 150 robotników;

16. w obrębie c. k. Kierownictwa budowy regulacyi Dniestru w Stanisławowie 250—300 robotników;

17. w obrębie c. k. Kierownictwa budowy regulacyi Dniestru w Żydaczowie 100 robotników;

18. w obrębie Ekspozytury c. k. Kierownictwa budowy regulacyi Dniestru w Zaleszczykach 100 robotników;

19. w obrębie c. k. Kierownictwa budowy regulacyi Prutu w Kołomyi 100 robotników.

Roboty regulacyjne wykonuje się w rozmaitych miejscowościach, położonych nad wymienionemi wyżej rzekami, w skutek czego wielu robotników może znaleść stałe zatrudnienie w bezpośredniem pobliżu swego stałego miejsca zamieszkania.

Bliższych wyjasnień udzielą poszukującym pracy przy tych robotach podane powyżej c. k. Kierownictwa i ich Ekspozytury, które przyjmywać będą ewentualne zgłoszenia.

Równocześnie zawiadamia c. k. Namiestnictwo, że według informacyi, otrzymanych od Wydziału krajowego mogą także przy robotach melioracyjnych, wykonywanych w administracyi Wydziału krajowego znaleść około 10.000 do 12.000 robotników z wiosną 1907 roku stałe zajęcie w sezonie budowlanym. Będą to roboty w przeważnej części ziemne, przy których zatrudnia się robotników wyłącznie akordowo, przyczem dzienny zarobek w miarę pilności robotnika waha się od 2 nawet do 5 K. dziennie, średnio 3 korony, W małej części prowadzi Wydział krajowy również i roboty faszynowe za wynagrodzeniem na dniówkę.

Przybliżone zapotrzebowanie robotników będzie następujące:

1. Budowa lewego wału Wisły (Kierownictwo Mogiła) do 500 robotników;

2. Budowa prawego wału Wisły od Podgórza do Niepołomic (Kierownictwo Podgórze) 500 robotników;

3. Budowa prawego wału Wisły od Niepołomic do ujścia Raby;

a) Kierownictwo w Niepołomicach,

b) Kierownictwo w Grobli p. Sierosławice do 1000 robotników.

4. Budowa prawego wału Wisły od Raby do Woli rogowskiej:

Kierownictwa: a) Ujście solne, b) Wola przemykowska p. Zaborów po 500 robotników = 1.000 robotników.

5. Obwałowanie Wisły w powiecie Dąbrowa 1.000 robotników;

6. Regulacya Biały (Kierownictwo w Tarnowie) 100 robotników;

7. Roboty około osuszenia bagien Rzemieńskich 500 robotników;

8. Regulacya górnej Trześniówki (Kierownictwo Mokrynów) 1.000 robotników;

9. Regulacya Błotni (Kierownictwo Wieczorki p. Mosty Wielkie) 500 robotników;

10. Regulacya Bugu (w powiecie kamioneckim) 100 robotników;

11. Regulacya Pustej (Kierownictwo Ohladów) 500 robotników;

12. Regulacya Pełtwi (Kierownictwo Lwów, Wydział krajowy) 1.000 robotników;

13. Regulacya Gniłej Lipy (Kierownictwo Rohatyn) do 500 robotników;

14. Regulacya górnego Dniestru 300 robotników;

15. Kolmacya bagien Naddniestrzańskich 1.000 robot.;

16. Regulacya Wereszycy (Kierownictwo Komarno) 500 robotników;

17. Regulacya Raty (w powiecie rawskim) 1.000 robotników;

18. Regulacya Tyśmienicy (w powiecie drohobyckim) 1.000 robotników;

19. Regulacya Wisłoka i Bielińcy (Kierownictwo Sanok) 500 robotników.

Bliższych wyjaśnień o pracy przy powyższych robotach udzielać będą wymienione Kierownictwa budowy, tudzież biuro melioracyjne Wydziału krajowego we Lwowie.

Oprócz przy powyższych robotach, może znaczna część robotników znaleść stałe zajęcie u przedsiębiorstw, dostarczających materyały budowlane do robót regulacyjnych, lub też wykonujących takie budowle regulacyjne w przedsiębiorstwie. We Lwowie w grudniu 1907.

C. k. Namiestnik:

Potocki w r.

KRONIKA.

Nowa ustawa drogowa obowiązująca od 1. stycznia 1908 znosi obowiązkową dotychczas robociznę drogową, t. zw. „szarwark“, przenosząc cały koszt robót drogowych na gotówkę. Nie od rzeczy będzie przypomnieć, że Francya zatrzymała szarwarki drogowe jako najtańszy i najdogodniejszy sposób utrzymania dróg lokalnych. Według dawniejszej ustawy nie mógł być zresztą nikt zmuszonym od odrabiania szarwarku. Kto nie chciał odrabiać, mógł go spłacić gotówką, więc odrabiał go tylko ten, któremu to wypadało taniej i dogodniej.

Znosząc szarwarki, przeznaczane dla dróg lokalnych, czyli t. zw. dróg gminnych 1 i 2 klasy, przenosi nowa ustawa ciężar budowy i konserwacyę na podstawę podatkową, poruczając administracyę Wydziałom powiatowym. Miejscowe zarządy drogowe, które dotychczas samoistnie administrowały drogami gminnemi 2 klasy, będą obecnie tylko organami wykonawczymi Wydziałów powiatowych.

Za zniesione szarwarki otrzymywać będą miejscowe fundusze drogowe z Wydziałów powiatowych dotacye, które winne wynosić corocznie przynajmniej 8% podatków bezpośrednich danej miejscowości. W tym celu muszą rady powiatowe w miejsce dotychczasowego 10% dodatku do podatków bezpośrednich na cele drogowe uchwalać minimalnie 18% dodatek drogowy.

Jeżeli zaś ten dodatek do podatków nie wystarczy, obowiązaną jest rada powiatowa uchwalić dalszy osobny dodatek — i dopiero gdy uchwalony nowy dodatek na drogi powiatowe i gminne przeniesie 28% opłacanych w powiecie podatków bezpośrednich, wolno Wydziałowi powiatowemu starać się o zasiłek od Wydziału krajowego, z krajowego funduszu drogowego.

Pomoc ta jednak będzie udzielaną tylko „w miarę rozporządzanej dotacyi“, t. j. o tyle, o ile Wydziałowi krajowemu zapasy gotówki wystarczą.

Według budżetu na r. b. (1907) wynosi dotacya, którą Wydział krajowy rozporządzać może na zasiłki dla dróg powiatowych i gminnych 1,040.000 K. Pod wpływem wyników w zastosowaniu nowej ustawy będzie więc

jednem z pierwszych zadań nowego Sejmu tę pozycyę znacznie podnieść.

W Numerze 291. „Gazety Lwowskiej" z d. 18. grudnia b. r. znajduje się obwieszczenie c. k. Ministerstwa rolnictwa wymieniające gminy na Węgrzech, w Kroacyi i Slawonii, z których z powodu istnienia chorób stawnych zakazany jest przywóz zwierząt i mięsa do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa.

Spółka Agronomów we Lwowie, objęła z 1. grudnia b. r. w dzierżawę majątek Hrusiatycze w powiecie bobreckim wraz z zakładem hodowli i produkcyi nasion buraków cukrowych i zakupiła na własność wszystkie inwentarze żywe i martwe oraz zapasy. Spółka zamierza rozszerzyć produkcyę nasion buraczanych w ten sposób, aby zakład w Hrusiatyczach uszlachetniał i produkował nasienie macierzyste, i takowe oddawał do reprodukcyi gospodarstwom innym tak, jak to praktykują wszystkie tego rodzaju zakłady zagraniczne.

W sprawie sprostowania ksiąg gruntowych Galicyi wydało c. k. Ministerstwo sprawiedliwości rozporządzenie wykonawcze. Sędziowie już są wyznaczeni i rozpoczną czynność na miejscu z początkiem roku 1908. Dla Galicyi zachodniej zamianowano 10, a dla wschodniej 20 komisarzy.

W c. k. Ministerstwie rolnictwa rozważają projekt utworzenia banku zbożowego i w niedługim czasie odbędzie się osobna ankieta w tej mierze.

Sprawa organizacyi handlu zbożem poruszoną była na ostatniej Radzie ogólnej naszego Towarzystwa na wniosek Oddziału Bełzsko-Sokalskiego.

Kursy rolnicze dla żołnierzy w czynnej służbie wypróbowane z powodzeniem we Francyi i we Włoszech zaprowadzono również i w Bawaryi. Z doświadczeń zebranych okazuje się wielki pożytek tych kursów, w których nie tylko żołnierze, ale i oficerowie udział brali. Wykłady odbywają się co soboty po południu w miesiącach zimowych i obejmują zakres czynności gospodarczych i zagadnień włościańskiego rolnika praktycznie obchodzących. Na wykłady zapisują się żołnierze na ochotnika i otrzymują bezpłatnie pisemka, pozostające w związku z wykładami, którymi się opiekują kierownicy rolniczych szkół zimowych. Wszyscy słuchacze, którzy w roku ubiegłym z kursów korzystali, powrócili do zawodu rolniczego, nie ulegając pokusie pozostania w mieście.

Sprawa tego rodzaju kursów zajmowała już w swoim czasie Komitet naszego Towarzystwa na wniosek Władysława ks. Sapiehy i wątpić nie należy, że i nasze władze wojskowe dadzą się przekonać o korzyściach tego rodzaju instytucyi.

Zaostrzenie wychodźtwa do Prus. Z powodu wypadków łamania kontraktów przez polskich robotników rolnych w Prusiech, rząd pruski wprowadził w życie osobne legitymacye dla tych robotników, nazwane „Inlands-Legitimationsscheine", z nazwiskiem robotnika i właściciela, u którego pracę przyjął. Gdyby robotnik przeszedł do pracy u innego właściciela, aniżeli w legitymacyi wskazano, będzie z Prus wydalony.

Wychodźtwo do Stanów Zjednoczonych. Namiestnictwo rozesłało do wszystkich starostw następujący okólnik z poleceniem rozpowszechnienia tej informacyi wśród ludności w jak najszerszej mierze: „Niepomyślne położenie finansowe w Stanach Zjednoczonych Ameryki północnej spowodowało wstrzymanie, albo znaczne ograniczenie ruchu w bardzo licznych wielkich przedsiębiorstwach przemysłowych, jakoteż zaniechanie licznych poprzednio zamierzonych robót. Nieustannie oddalają tam robotników całemi masami i setki tysięcy wychodźców europejskich, którzy innej pracy znaleść nie mogą, opuszczają Amerykę i wracają do ojczyzny. Wśród takich warunków należy najusilniej odradzać emigracyę do Stanów Zjednoczonych, dopóki nie nastąpi tam gruntowna poprawa stosunków. Emigranci, którzyby teraz wybierali się do Stanów Zjednoczonych, narażają się najprawdopodobniej na najgorszy los".

Powrót emigrantów z Ameryki. Dnia 14. b. m. odbyła się w Ministerstwie handlu ankieta w sprawie powrotu emigrantów z Ameryki. Rozchodziło się o wydanie specyalnych zarządzeń, celem skierowania powracających na krajowy targ pracy. Zaznaczono konieczność utworzenia biur pośrednictwa pracy przy głównych austryackich stacyach kolejowych a w szczególności w Boguminie, Oświęcimie i Szczakowej. Uznano również za wskazane utworzenie biur takich w Hamburgu i Bremie, idąc w ślad organizacyi węgierskiej.

Produkcya buraków w Europie. Według najnowszego sprawozdania międzynarodowego biura informacyjnego przemysłu cukrowego wynosi łączna produkcya buraków w Europie: 6,399.900, w roku zaś ubiegłym wynosiła 6,640.000 ton. Z tego przypada na naszą Monarchię w r. b. 1,417.100, a w r. u. 1,330.600 ton; na Cesarstwo niemieckie w r. b. 2,056.600, w r. u. zaś 2,241.100 ton; na Cesarstwo rosyjskie 1,403.000 w r. b., a w r. zeszłym 1,433.900 ton.

Zastanowienie doręczania listów wartościowych i pieniędzy w niedziele. W myśl rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 30. listopada 1907, zastanawia Dyrekcya poczt i telegrafów począwszy od 1. stycznia 1908 doręczanie w niedziele listów wartościowych i pieniędzy w obrocie przekazowym, pocztowym i pocztowych Kas oszczędności we wszystkich urzędach pocztowych tutejszego okręgu. Wyjęte z pod tego zarządzenia są przesyłki, które w myśl obowiązujących przepisów doręcza się zaraz po nadejściu osobnym posłańcem. Adresatom wolno jednak odbierać pomienione przesyłki w myśl postanowień § 4 przepisów odbiorczych (Dz. rozp. dla poczty i telegrafu l. 55 z r. 1902) podczas wyznaczonych dla stron godzin urzędowych w urzędzie, bez złożenia osobnego oświadczenia i bez obowiązku uiszczenia należytości za przechowanie. Dyrekcya poczt i telegrafów upoważnia jednakowoż urzędy do wyjęcia poszczególnych niedziel o bardzo silnym ruchu n. p. niedziele, przypadające na pierwszy lub drugi dzień miesiąca i t. p. z pod tego ograniczenia.

Dostawa mięsa do Wiednia. Celem zapobieżenia dalszemu spaźnianiu się na kolejach mięsa galicyjskiego i bukowińskiego, wysyłanego do Wiednia, ministerstwo kolejowe zaprowadziło pomiędzy Krakowem a Wiedniem nowy pociąg, który kursować będzie codziennie, a prowadzony będzie przez organy dyrekcyjne, mające dbać o regularność ruchu.

Walne Zgromadzenie członków galicyjskiego Towarzystwa mleczarskiego, odbyte w dniu 17. listopada b. r. wybrało na przeciąg lat czterech następujących członków Wydziału a mianowicie:

PP. Kazimierza Bzowskiego, Stanisława Fihausera, Franciszka Goreckiego i Dra Tadeusza Rylskiego.

Do Komisyi kontrolującej na przeciąg jednego roku weszli PP. Marceli Dutkiewicz, Dr. Adam Krzyżanowski i Władysław Hr. Mycielski.

Wydział na posiedzeniu, odbytem w dniu 17. listopada b. r. wybrał prezesem P. Edwarda Maurizio, wiceprezesem P. Dra Tadeusza Rylskiego.

Następnie kooptował Wydział na lat cztery PP. Ludwika Barańskiego, jako sekretarza i skarbnika, oraz P. dra Mieczysława Pańkowskiego.

Nadzwyczajne pociągi świąteczne. Dyrekcya kolei oznajmia, że ze względu na zwiększony ruch osobowy podczas świąt Bożego Narodzenia i w celu umożliwienia dogodniejszej jazdy podróżnym, kursować będą w dniach 21, 22 i 23 bm. między Lwowem a Krakowem nadzwyczajne pociągi osobowe, a mianowicie: w dniach 21, 22 i 23 grudnia pociąg pospieszny nr. 10 odchodzący ze Lwowa o g. 2 m. 30 popołudniu, a przychodzący do Krakowa o 9 m. 24 wieczór; w dniach 21 i 22 bm. pociąg osobowy nr. 19/II, odchodzący z Krakowa o 10 m. 50 w nocy, a przychodzący do Lwowa o g. 7 m. 45 rano. Pociąg pospieszny nr. 10 zatrzyma się na stacyach Gródek, Sądowa Wisznia, Mościska, Przemyśl, Jorosław, Przeworsk, Łańcut, Rzeszów, Sędziszów, Ropczyce, Dębica, Tarnów, Słotwina, Bochnia i Podgórze-Płaszów, zaś pociąg osobowy nr. 19/II na wszystkich stacyach z wyjątkiem Gródkowiec i Grabin. Pociąg pospieszny nr. 10 zdąży do Krakowa do pociągu pospiesznego nr. 4 kolei północnej, odchodzącego do Wiednia.